

متن پرسش

با سلام. در مورد حدیث امام حسین (ع) که می فرمایند: «در طلب رزق نه چنان تلاش کن که همه ی تلاش تو در طلب رزق صرف شود و نه آن چنان کار را به تقدیر وا گذار که دست بسته تسلیم شوی»، می خواستم بدانم مرز میان این دو حالت کجاست؟ یعنی از کجا تا کجا دست بسته تسلیم شدن است؟ به عنوان مثال اگر جوانی بدون داشتن منبع درآمد اقدام به ازدواج کند آیا حالت اول در مورد او صدق می کند یا حالت دوم؟ چگونه می توان تشخیص داد؟ با تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید در مسیر کسب درآمد تلاش خود را بکنیم و کار و کسبی داشته باشیم و در چنین بستری نگران رزق نگردیم و چون در ازدواج لباس و مسکن و غذای همسر بر مرد واجب است نباید مرد بدون داشتن منبع درآمد اقدام به ازدواج کند. موفق باشید